

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cenadiensi Episcopo, & Abbati de Cikedor Quinquecclesiensis diocesis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ordines fuerint promovendi, à diocesano suscipietis Episcopo; siquidem catholicus fuerit, & gratiam atque communionem apostolicam sedis habuerit, & ea gratis & absque ulla pravitate vobis voluerit exhibere. Alioquin liceat vobis quemcumque malueritis adire antistitem, qui nostra auctoritate quod postuletur indulgear. Liceat præterea vobis in locis vestris ubi quatuor vel plures fratres fuerint oratoria construere, in quibus fratres & familiae vestrae tantum & divinum audire officium & sepulturam Christianam possint habere. Ita enim volumus necessitati vestrae consulere ut non debeant ex hoc adjacentes Ecclesiae injuriam sustinere. Cum autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clavis januis, exclusis excommunicatis & interdictis, non pulsatis campanis; suppressa voce divina officia celebrare. Præsenti nihilominus decreto sancimus ut si quis in aliquem vestrum, fratrum videlicet vel sororum, violentas manus iniecerit, excommunicationis sententia sit astrictus, & illud idem pro tutela vestra tam in sententia quam in poena servetur quod sub felicitis memoriae Papa Innocentio prædecessore nostro de tuitione clericorum in generali Concilio noscitur institutum. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat jura vel possessiones vestras temerè perturbare, aut vestra bona auferre, vel ablata retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed illibata omnia & integra conserventur eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Ad indicium autem hujus à sede apostolica perceptæ libertatis decem malachinos nobis nostrisque successoribus annis singulis persolvetis. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundò tertiove commonita nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino judicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem vobis vestra jura servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi; quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Datum

Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij, VIII. Idus Martij, Indictione tertiadecima, incarnationis dominicæ anno millesimo ducentesimo nono, pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno tertiodecimo.

CENADIENSI EPISCOPO,
& Abbati de Cikedor Quinquecelesensis
diocesis.

Cum in juventutesua venerabilis fraternoster C. Quinquecelesensis Episcopus adeo se maturum, honestum, & providum exhibuerit ut propter suavem suæ probitatis odorem ab Ecclesia Romana meruerit ornamento pallei decorari, non est de levi credendum quòd postquam ad senilem pervenit ætatem &c. *Require supra in registro noni anni ejusdem Domini Innocentij tertij Papæ, Datum Ferentini Nonis Julij, in eundem modum per totum usque non duximus iterandum, cum & carissimus in Christo filius noster A. Rex Vngarorum illustris eum per suas litteras valde nobis reddiderit commendatum, asserens &c. usque præcipiendo mandamus quatenus cum per Episcopum ipsum non steterit quò minus purgaverit semetipsum, quando purgationem curavit offerre, non ut ratum haberet quòd à nuntio suo fuerat procuratum, sed ne mandatum apostolicum contemnere videretur, non sinatis ipsum ulterius occasione prædicti mandati ab aliquo molestari, sed si videritis contra eum studia concinnari maligna, non permittatis ipsum iniquis machinationibus conculcari, quia vehementer præsumimus ex verisimilibus conjecturis quòd aliqui contra eum invidia torqueantur, dejectionem ipsius exaltationem propriam æstimantes; significaturi nobis, cum expedire videritis, de singulis circumstantiis veritatem. Datum Laterani VII. Idus Martij, pontificatus nostri anno tertiodecimo.*

Epist. 12.
Scribitur pro
Episcopo Quin-
quecelesensi.

Verba qua hinc desunt, repetenda sunt ex cap. Cum in juventute. De presumptionib. & ex cap. eod. De purgat. canon. in tertia collectione, ubi sic legitur: postquam ad senilem pervenit ætatem, turpiter abjecerit jugum Domini, feutores & fœditates libidinis amplexando, cum labes hujusmodi, quæ nonnunquam in juventute contrahitur, in senectute frequentius expietur. Quis præterea de facili crederet quòd vir præditus scientia litterarum, propterea salutis oblitus, ad eam passionis ignominiam se converteret ut cum propria nepte abominabilem perpetraret incestum, cum etiam secundum sententias ethnicorum naturale fœdus inter tales personas nihil permittat scævi criminis suspicari? Licet igitur illustris Rex Vngariæ eum

dem Episcopum nobis interdum per nuntios & literas de tali crimine detulisset suppliciter postulans & instanter ut malum hujusmodi perniciosum exemplo de Vngarica Ecclesia tolleremus, quia tamen ejus suggestio non de caritatis radice sed ex odij fonte procedere videbatur, cum ipsum tanquam inimicum persequi non cessaret, sicut est in tota provincia manifestum, nolimus aures nostras quasi malignis delationibus inclinare; sed ut probaremus spiritus si esset ex Deo, bonae memoriae * Iaurienti Episcopo dedimus nostris litteris in mandatis ut prudenter ac caute à coepiscopis indagaret utrum praefatum Episcopum crederent tali labe rescriptum. Qui nobis postmodum rescripserunt quod eum vitum honestae conversationis esse credebant, personam illius multipliciter commendantes. Quia vero pater filium quem diligit corripit, nos eundem Episcopum per litteras nostras corripuimus, injungentes eidem ad majorem cautelam ut ab illius familiaritate cessando, apud Deum & homines taliter se haberet quod sinistra de ipso suspicio non possit haberi. Sed inimicus homo rescriptum litterarum illarum subripiens, apud praedictum Regem & magnates regni ipsum nequiter publicavit, ut sic idem Episcopus deberet amplius infamari, cum videretur nobis incredibilis & suspectus. Unde nos tantam amulorum nequitiam attendentes, licet pulsati fuerimus multotiens contra eum, nunquam tamen adversus eum potuimus commoveri, scientes quod facile dominium sequitur multitudo. Vbi vero idem Episcopus ad Strigoniensem metropolim exiit postulatus, quidam qui super ipsa postulatione adversabantur eidem, ut promotionem ipsius facilius impedirent, illius criminationis carbones reacendere sunt moliti. Unde quidam procurator ipsius in nostra praesentia constitutus, de consilio quorundam amicorum suorum, qui super hoc quidem bonum zelum habebant, sed non secundum scientiam, cepit à nobis in praesentia fratrum nostrorum cum instantia postulare quatenus eidem Episcopo purgationem canonicam faceremus iudici, ut suam innocentiam demonstraret. Nos autem hujusmodi postulationem minus providam immo nimis improvidam reputantes, procuratorem ipsum ab ea saepe volumus renocare; tum quia saepesatus Episcopus non videbatur apud bonos & graves de illo crimine infamatus, cum coepiscopi super hoc ex mandato apostolico requisiti laudabile testimonium de ipso nobis curaverint exhibere, tum quia talis infamatio videbatur ab inimicis & amulis processisse, sicut superius est expressum. Unde cum antea eius vita commendabilis extitisset & hujusmodi facinus incredibile videretur, non credebamus ei purgationem aliquam indicendam. Ceterum quia procurator instabat, compulsi fuimus, non juris necessitate, sed importunitate petentis, ut ei per vos purgationem canonicam cum duobus Abbatibus mandarem iudici; quamvis eidem procuratori fuerimus protestati quod ex alia quoque causa talis petitio minus providè tunc fiebat, quia videlicet Strigoniensis Ecclesiae suffraganei vix eo tempore purgarent eundem, quia in facto postulationis contradicebant eidem, & suffraganei Colocensis Ecclesiae ipsum minimè tunc purgarent, quia inter eum & Colocensem Archiepiscopum de Strigoniensi metropoli contentio ver-

tebatur. Unde cum non sint alij Pontifices in Vngaria, merito videbatur quod per Episcopos regni sui non posset in illo articulo se purgare. Desunt nonnulla. Ceterum quae haec descripta sunt ex certis collectione, emendata sunt ope duorum veterum exemplarium manuscritorum: quorum unum ad nos pervenit ex urbe Andegavensi, aliud exiit in bibliotheca Colbertina.

ARCHIEPISCOPO NEOPATRENSI,
& Cermopilensi Episcopo, & electo
Avelelensi.

olim dilecti filij Canonici sanctae Sophiae Thessalonicensis suas nobis litteras direxerunt, per quas una cum dilecta filia in Christo filia nobili muliere relicta Marchionis Montisferrati necnon & dilectis filiis nobilibus viris Comite de Blandraco Bajulo & aliis Thessalonicensis regni Baronibus, qui super hoc ipso nobis scripta misere, nostro humiliter apostolatu supplicarunt ut postulationem quam eidem Canonici, praedictorum accedente favore, de venerabili fratre nostro Verisensi Archiepiscopo se fecisse dicebant admittere dignaremur, cum per ipsius circumspicam prudentiam & circumspicentem prudentem singulariter quasi sperarent non solum Ecclesiae sed & regni posse necessitatibus provideri. Unde nos venerabilibus fratribus nostris Larisensi & Thebano Archiepiscopis dedimus in praecipitum ut inquisita diligenter & cognita veritate, si postulationem ipsam ab his qui eam celebrare potuerant & debuerant invenirent canonicè celebratam, & praefatum Archiepiscopum, sicut à quibusdam nobis fuerat intimatum, administrationi Thessalonicensis Ecclesiae se minimè ingestisse, propter multam necessitatem admitterent vice nostra postulationem eandem. Nuper autem idem Archiepiscopus ad praesentiam nostram accedens, litteras nobis non solum carissimi in Christo filij nostri Constantinopolitani Imperatoris illustris & praefati Thebani Archiepiscopi verum etiam aliorum multorum Praesulum & magnatum causam ejus multipliciter commendantium praesentavit, inter quos specialiter memoratus Thebanus Archiepiscopus se scire veraciter fatebatur quod ab illis quos communis clerus & populus habebant in Ecclesia Thessalonicensi Canonicos unanimiter fuerat postulatus, assentiente praefata nobili, & praedicto Comite tunc Bajulo cum aliis regni Baronibus hoc ipsum propter necessitatis instantiam expetente, Qui tandem licet ab eodem Imperatore compulsus ad civitatis custodiam remansisset,

* Cod. Colb.
Georicensi

Epist. n.
De electione
Theofani
causa

Epist. n.
De electione
Theofani
causa